

Komunisti! Ar parauga un pārliecināšanas spēku iesaistiet miljoniem cilvēku sociālisma atjaunotnes procesā!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 71. gadadienā)

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIETIES!



VALMIERAS KĪMĪKIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGANS

Laikraksts iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

ČETURDĪEN,
1989. gada 27. oktobris

Nr. 41 (362)
Cena 1 k.

Komjaunatnes dzīve



Novērsīsim līdera «deficītu»

29. oktobrī valsts komjaunatnes organizācijai — 70 gadu jubileja. Tuvojas arī Latvijas komjaunatnes dibināšanas jubileja.

Sodien nereti uzdod jautājumu: vai ne veltīgi, vai ne pa tukšo komjaunatne nodzīvojuši šos gadus? Jautājums sarežģīts. Un tomēr atbildei jāskaidro viennozīmīgi: ne, ne veltīgi. Tiek atklātas daudz agrāk nežināmas jaunatnes savienības vēstures lappuses. Tiek atjaunoti nepelnīti aizmirsti un apklusīti komjaunatnes vadītāju likteņi. Bet, nepārprotami, nevar neatziņ, ka šodien nav tas laiks, kad komjaunieši ar lepnumu atzina savu piederību VLKJS, tiek uzskatīts, ka komjaunatne zaudējusi līdera lomu. Bet jaunatnes līdera statusu neviens no malas taču nav atņēmis, un neviens no malas to neatgriezīs. Komjaunatnes prestižs ir tieši atkarīgs no pašiem komjauniešiem.

Pie kam, kas ir interesanti. Agrāk, kad ļoti daudz runāja (galvenokārt par mūsu sasniegumiem un veiksmēm, pieauguma skaitļiem utt.) un maz darīja, tad pašlaik, kad «atklātums» (t. i. var runāt visu), «sakuši runāt vēl vairāk (galvenokārt par to, ko neesam izdarījuši, par ko kādreiz klusējām utt.)». Bet darīt? Runājot konkrēti par mūsu organizāciju, izveidojas diezgan netipiska situācija: pārskata perioda beigās sapulcēs runā: «Kāds var būt darbs, ja slikts sekretārs

un vispār...», bet taču gadu atpakaļ pārskata un vēlēšanu sapulcēs skanēja šādi vārdi: «Kāda starpība, kas būs mūsu sekretārs, lai tikai mani liek mierā...». Pazīstama aina, un ne tikai pie mums. Nekavējoties nepieciešams novērst līderu «deficītu» komjaunatnē.

Tiesa, tagad runa iet par jauniešu domāšanas aktivizēšanu, bet šī aktivitāte pagaidām galvenokārt izpaužas tikai patriotisku jūtu izrādīšanā ar ārējās atribūtikas palīdzību. Bet jāsaprot, ka tagad nepieciešama konkrēta rīcība! Visvienkāršāk aprakšušamies plakātiem ar aicinājumiem pārtraukt vides piesārņošanu un «ķīmisko hulgānismu», pastaigāties pa pilsētas ielām, bet vakarpusē, lozungus nometušiem, sapulcēs jebkura pievārtē vai pie kinoteātra, pasvaidināt ar atkritumu urnām, papildināt «piesārņoto vidi» ar smēķu galim, sadauzītām pudelem un... var vēl ar dūru vienašānu pierādīt savu piederību tai vai citai tautībai. Vai to saukt par aktīvu dzīves pozīciju...?

Tepat jāatzīmē komjauniešu sabiedriski derīgā darba līmenis. Pēdējā konferencē arī delegāti — galvenokārt 4. ceha pārstāvji — aktīvi nobalsoja par to, ka komjaunieši ņemtas sešību pār rūpnīcas teritorijas apvedceļu. Un kas tad izrādījās dabā — kad vajadzēja sakārtot teritoriju, tad gribētāji neatradās. Dažas dienas pastrādāja 6 cilvēki no administrācijas un 13 ce-

ha, palīga nācas lūgt mūsu sešus no Kaugurmuižas, bet direktoram nācās sarkt pilsētas izpildkomitejā. Tad lūk arī sanāk, ka mūsu vairākums ir vārdos, nevis darbos.

Viens no mēģinājumiem aktivizēt rūpnīcas komjauniešus un jauniešus šogad bija pasludinātais konkurss par labāko pasākumu, kas veltīts VLKJS un LKJS jubilejai. Visām pirmorganizācijām tika dota iespēja savstarpēji izlemt, kā kopīgi pavadīt brīvo laiku, atrast kopīgas intereses.

Ceram, ka par stimulu klūs balvas par labākajiem darbiem. Komjaunatnes darbam ir daudz virzienu: tā ir gan ražošana, gan sadzīve, gan propaganda, jaunatnes ideoloģiskā, patriotiskā audzināšana, organizatoriskais darbs. Tas ir — komjaunatne vienlaikus nodarbojas ar visu un ne ar ko.

Domājams, ka komjaunatnes komitejai, visām pirmorganizācijām jāizvēlas darba galvenais virziens, kas atbilst komjaunatnes organizācijai, tas iespējams, un jānodarbojas ar to nopietni, pamatīgi, lai komjaunatne varētu teikt: tas ir mūsu konkrētais darbs, par kuru mēs atbildam.

Pie mums vienmēr tika pieņemti ļoti vajadzīgi lēmumi, bet ne vienmēr tos pavadīja konkrēti darbi. Bet tieši no mūsu darbiem šodien atkarīga arī komjaunatnes autoritāte un tās vadība loma.

LOLITA DREIMANE,
komjaunatnes komitejas sekretāre

Partijas dzīve

Par spēku konsolidāciju

21. oktobrī notika partijas rūpnīcas organizācijas pārskata un vēlēšanu konference.

No 132 ievēlētajiem delegātiem konference piedalījās 129.

Konferencē piedalījās un runāja partijas Valmieras rajona komitejas otrās sekretārs ANDRIS SOPS.

Pārskata ziņojuma uzņēmuma komunistiem nolasiņa partijas rūpnīcas komitejas sekretārs ZIGURDS ABĒLE. Viņš atzīmēja, ka mūsu sabiedrības sociālās atjaunotnes process patlaban sasniedzis kvalitatīvi jaunu robežlīniju — kardinālu ekonomisku reformu un politiskās sistēmas reformu. Parbūves liktenis tagad ir atkarīgs no katra sabiedrības locekļa praktiskā ieguldījuma. Visiem mūsu centieniem tagad jābūt virzītiem uz parbūves praktisko uzdevumu īstenošanu — tāda ir patreizējā momenta specifika, tāds ir PSKP Centrālās Komitejas jūlija Plēnuma politiskais aicinājums. To prasa pati dzīve, to prasa parbūves intereses.

vošanā un apspriešanās piedalījās visi partijas komitejas locekļi.

Ziņojuma turpinājuma partijas komitejas sekretārs paškritiski pateica, ka nav bijis pietiekami aktīvs, vadot partijas komitejas darbu, maz prasījis no sabiedrisko organizāciju vadītājiem un no komunistiem sabiedrisko pienākumu, partijas uzdevumu izpildē, kolektīva audzināšanas jautājumos. Daudz prasīgākai un stingrākai jābūt arī kontrolei par pieņemto lēmumu izpildi.

Debatēs par pārskata ziņojuma piedalījās 19 komunisti. Ne visi viņi bija nopietni pārdomājuši savu runu saturu. Piemēram, rūpnīcas direktora komercjautājums ALDA RUDZISA runa bija vairāk piemērota ražošanas apspriedei. Demagoģiska likās 4. ceha austveides maiņas priekšnieka JĀNA PRIKULĀ uzstāšanās, tā vairāk atgādināja apšūdzības runu tiesā. Kurus cilvēkus tad apšūdzēja komunisti, kad teica, ka mēs ilgi esam dzīvojuši vienaldzīguma un lozungu pasaulē.



Prezidijā (no kreisās): nepārtrauktas stikla šķiedras operatore SILVĪJA IVZANE, 4. ceha priekšniecība ASTRIDA AIZSILNIECE un rūpnīcas galvenais enerģētiķis JĀNIS PĒTERMANIS.

Referents atzīmēja, ka partijas komitejas darbs tika plānots un virzīts uz organizatoriskā un idejiski politiskā līmeņa paaugstināšanu, lai kolektīvs sekmīgi īstenotu sociāli ekonomiskās attīstības plānu, sociālistiskās saistības. Partijas komitejas rūpju loka bija partijas cehu organizāciju, tautas kontroles un citu sabiedrisko organizāciju darbs.

Pārskata periodā notikušas partijas rūpnīcas organizācijas piecas atklātas sapulces, 39 komitejas sēdes. Tika izskatīti idejiski politiskās audzināšanas, sociālie, ražošanas jautājumi. Jautājumu sagata-

kaud aicināja komunistus neatstāt partijas darbu cilvēkus, kuri līdz šim mūs vadījuši, bet gan izvirzīt jaunus līderus? Bet kurā tad? Izņemot ANDRA PIEBALGA kandidātūru partijas rajona komitejas pirmās sekretāra amatam, neviens cits uzvarās nosaukts netika.

Interesanti priekšlikumi izskanēja 7. ceha audumu drukātāja JĀNA GOBARUS tautas organizācijai, Latvijas Tautas frontes atbalsta grupai, darba kolektīva padomei apvienoties kopējai darbībai un sagatavot attiecīgu dokumentāciju par to, lai, sākot ar 1989. gada 1. (Nobeigums 2. lpp.)



Pārskata ziņojuma laika.

ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Pārdomas gadadienas priekšvakarā

KO ES RUNĀTU DEBATĒS RŪPNĪCAS KOMJAUNATNES ORGANIZĀCIJAS KONFERENCĒ

Komjaunatne man neko nav devusi. Bieži dzirdēta frāze, kurai tūlīt seko pretpretjautājums: «Bet ko tu esi devusi komjaunatnei?» Uz to savā personā varu atbildēt, ka apmieram paris simtu rubļu rupji rēķinot, biedru naudas, divus gadus pirmorganizācijas sekretāra amatā, šādas tādas domas un idejas, kuras, kā līdz šim izrādījies, bijušas vajadzīgas tikai man pašai. Sevis apliecināšanai. Ik gadu partijas administrācijas organizācija izskata administrācijas komjauniešu darbu. Un ik gadu nāk pie secinājuma, ka izdarīts nav nekā. Tā tas bija sešus gadus atpakaļ, kad sekretāra pienākumi bija uzticēti man, tā tas bija arī šogad, kad pirmorganizāciju vada Vladimirs Radevičs, kuru kā komjaunatnes sekretāru esmu redzējis tikai pa gabalu, un man ir teikts, ka tas esot mūsu sekretārs. Pašlaik administrācijas komjauniešu darbs

aprobežojas tikai ar pirmo un galvenā pienākuma pildīšanu — biedru naudu nomaksām. Tādēļ partijas organizācija to atzina par nepietiekamu. Bet kā var atziņ par nepietiekamu to, kā vispār nav?

Kāds korespondents esot vaicājis jauniesiem, kā pacelt komjaunatnes autoritāti, līdz preti saņemis jautājumu: «Bet vai tas vispār ir vajadzīgs?» Mana ticība komjaunatnei zudusi gadus sešus atpakaļ. Rets ir gadījums, kad kāds tiek izslēgts no komjaunatnes rindām. Un es gribu sacīt, ka ne jau tie labākie un apziņīgākie jaunieši ir komjaunatnes biedri. Taču, kad viena pirmorganizācijas sekretāre «atjāvās» salaulāties baznīcā, Limbažu organizācija tika tas iiksets ka arkarstejs, komjaunieša cieņu aizskarošs notikums, un viņu nekavējoties izslēdz no komjaunatnes. Bet, ja aizdomājās līdz lietās kodolam — ko gan viņa isti bija nogrekojusies pret

komjaunatni? Bet šādi tādi palika organizācija. Paraudzināšanai. Tagad vajadzētu pieprasīt, lai sekretāri «realizēties», bet tā kā vairs nesmu Limbažu rajona organizācija, droši vien neesmu tiesīga to ierosināt, lai gan tas notika tepat. Latvija, organizācija, kuras sastāvā esam mēs visi!

Par komjauniešu nozīmīgumu. Man ir neciešama tāda liekulība, ka pirms sapulcēm obligāti jāpiesprauc. Ikdienu to nesu tikai mūsu lielās organizācijas sekretāre. Bet pirms sapulcēm gaiteni tiek organizēta pat to centralizēta sadale — lai viesi redz, cik mēs apzinīgi, ka mums visiem piesprauc ta komjauniešu nozīmīte. Vai tā nav pīrgāšanās?

Vidusskolas gadi man pagāja stagnācijas ziedu laikos, maocies Latvijas vēsturi tā laika traktejumā, citīgi apgūstot Latvijas (Nobeigums 2. lpp.)

IELŪDZAM!

2. NOVEMBRI PL. 19.00 RAJONA CENTRĀLĀS SLIMNĪCĀS ZĀLĒ NOTIKS RŪPNĪCAS KOLEKTĪVA LIELA OKTOBRA 71. GADADIENĀI VĒLĒTĀ SVINĪGĀ SEDE UN KONCERTS.

Pārdomas gadadienas priekšvakarā

(Sākums 1. lpp.)

himnas vārdus, ko tagad Tautas fronte liek pārskatīt, tā kā tie neatbilst reālai dzīvei. Ledus ir iekustējies, un zināms gandarījums ir par to, ka viņš debašu runas nav jādod recenzēt komjaunatnes komitejā. Pie to laiku cenzūras diez vai šie vārdi ieraudzītu dienas gaismā.

Komjaunatne tiešām sastāv ir visai raibā, un ne tālu tājā nav iestājušies tikai labākie. Vienam otram ar trijiem ierakstiem vēl piedāvā iestāties partijai biedru rindās. Un tāda veida piesārņot arī šo vadošo organizāciju. Dažs vienkārsī baidās atteikties, jo ir bijuši gadījumi, kad tas ir atmaksājies. Kāds strādnieks sacījis, ka viņš neesot cienīgs iekļauties Komunistiskās partijas biedru rindās, un, pēc laika, kad griebsis doties tūrisma braucienā uz ārzemēm, saņemis atteikumu — neesot cienīgs. Un, starp citu, mūsu rūpnīcas cilvēks. Kādēļ tāda atteikums?

Ļoti ceru uz pārmaiņām. Ceru, kad pienāks laiks, mūsu dēļ vares dienai Latvijā. Ceru, ja viņi izvirzīsies sporta jomā, būs iespēja startēt republikas sastāvā olimpiādē.

Jums daudziem droši vien zināma anekdote par vārnu, lapsu un sestdienas taltāku. Un galu galā taču vārns palika bēsa. Taltāks ir brīvprātīgs pasākums — kurš grib — piedalās. Ja ne — tā ir viņa darīšana. Nepauzū nekādu demagogiju, bet ja man ģimenei tik vien atliek laika kā svētdienai, tad tas ir nožēlojami. Gribu teikt, ka nav vairs tie gadi, taču tas nav attaisnojums. Par to, kā iesaitīt un aizraut cilvēkus, jādoma mums visiem kopā. Vēl vairāk šo ideju izkropļoja pēc taltāku savākie "piecišis", ko mes it kā esam nopelnījuši, un nu pārskaitīsim taltāku fondā.

Par komjauniešu politmācībām. Tājas bija jāieskaitās visiem, kuri nemācās nekādiem kādā macību iestādē. Ne no viena vien komjaunieša esmu dzirdējis, ka tas ir kā nosodījums — kad tu pēc astoņu stundu darba cehā bez pusdienām esi spiests vēl nosēdēt

pusotru — divas stundas un klauksties visiem zināmo. Informētības līmenis šodien ir pietiekami augsts. Vārētu ierosināt šajā vietā rīkot diskusiju klubus, lai mūsu komjaunieši iegūst prasmi diskutēt, kā vienam otram šodien patiešām pietrūkst. Kad rūpnīcā bija tikšanās ar partijai Vissavienības 19. konferences delegātu **Andri Pielgali**, viens no mūsu komjauniešiem aizstājta zīmīti ar jautājumu, kā delegāts skatās uz to, ka tik daudz cilvēku te sapulējušies darba laikā. Delegāts jutās samulsis, bet zāle izcelās neapmierinātība. Tas tiešām nebija taktiski.

Komjaunatne ir ievirzīta nepareizās slēdēs, un tagad skaidri redzams, ka esam iebraukuši "tupikā". Vecākie biedri nēgrib un nēgrib uzticēties jaunatnei. Kā gan citādi lai izskaidro faktus, ka darba kolektīva padomē no 57 locekļiem tikai trīs jaunājie? Starp citu, tajā nav arī neviens no redakcijas darbiniekiem, bet par to šoreiz neiet runa, tas tikai tā — informācijai. Rūpnīcā eksistē jauno speciālistu padome, kas, var droši teikt, nekādā praktiski nav darbojusies. Vārbut, ka tam ir savi objektīvi iemesli, nezinu. Pārsvārā jaunie speciālisti ir citu republiku iedzīvotāji. Ir nobrieduši vajadzība izveidot rūpnīcā jaunatnes padomi, nevis jauno speciālistu padomi, bet kaut ko pavisam jaunu, ar jaunām idejām un uzdevumiem. Iesaku padomāt par šo jautājumu, vārbut kādu tas interesē un kāds ar to nodarbosies, izstrādās programmu un uzņemsies tās vadību. Lai neteiktu, ka es pati vēlos stāvēt no tā malā, vāru paskaidrot, ka es gan esmu ar mieru piedalīties. Bet presē nupat daudz liek rakstīts par to, ka mēs par daudz uzskraujam pienākumu sievietēm mātei, un vajadzētu aizdomāties līdz šīs frāzes būtībā.

Jāpārskata mūsu attieksme pret militāri patriotisko audzināšanu. Pāris tradīcijas, kas mums ir iegājušas, ir pārskreijēti un militāri patriotiskās spēles. Tas arī viss. Bet vai tik ļoti ir nepieciešams zināt, cik ilga laikā mūsu meitenes spēj izjaukt un sahit automātus?

Pedeja laikā grūtības radušās arī ar pārskreijēti dalībnieku saorganizēšanu. Tiesa, darbs visiem ir pirmajā vietā, un savā brīvajā laikā neviens nav ieinteresēts pārskreijēti piedalīties.

Rezumējot visu pateikto, nonāku pie visai bedrīgas slēdziena, kā teiktu Ilis un Petrovs: «Slīceju glābšana ir pašu slīceju rokās!»

INESE VINKLERE

Kas? Kad? Kur?

Visus, kas lietojuši noliktava atrodos vasaras sporta inventāru, lūdzam to nekavējoties atgriezt sporta inventāra noliktava Revolūcijas ielā 18a.

Jaunie dārzkopji!

3. novembrī pl. 18.00 kopmītu sarkanajā stūrī darbu sāks dārzkopības kursi.

Nodarības notiks pirmdienās. Tas vadīs b. Valge un plecināti lektori. Kursu ilgums — 6 mēneši. Maksa — 24 rubļi (4 rubļi mēnesī).

Nodarību programma paredzēti jautājumi:

1. Mazdārziņu iekārtošana un plānošana.
2. Augu seka mazdārziņos.
3. Rūpnieciskā un dekoratīvā puķkopība.
4. Dārzenkopība.
5. Praktiskas nodarības.

Interesentus lūdzam pieteikties pa tel. 201. Iesniegumi jāadresē arodkomitejai.

Katru darbdienu jebkurā laikā no pl. 8.00 līdz 17.00 centrālajā noliktavā pie J. Fjodorovas jūs varat iegādāties

- auduma atgriezumus,
- veselības jostas,
- kalendārus 1989. gadam,
- salvetes,
- motobraucēju aizsargcepures,
- sadzīves sietu.

Apsveikums

Gribas cerēt, gribas ticēt mums, Gribas jaunam parim teikt: — Lai jums dzīves ceļi nesatūst, Pati laime atnāk sveikt!

(A. Krūklis)

Kopeļu dzīves taku uzsākot, sveicam Daigu Jansoni un Māri Laursonu!

Austuves 2. maiņas kolektīvs

Par spēku konsolidāciju

(Sākums 1. lpp.)

Janvārī pieprasītu (ar ekonomisko pamatojumu) no augstākstāvošajām organizācijām dot mums tiesības pasīem rīkoties ar liela spēka palīdzību. Jānis Goba ierosināja arī atteikties no tādu organizāciju kā «Mogilevhimremont», Daugavpils celtniecības iecirknis, «Lenhimpromenergo» pakalpojumiem. Savu priekšlikumu viņš motivēja ar to, ka šo iecirkņu strādnieki nedarbojas ar pilnu slodzi.

4. ceha priekšniece komuniste **ASTRIDA ALZSILNIECE** ierosināja partijas rūpnīcas organizācijai padomāt un palīdzēt risināt problēmas par to, lai uzņemuma kolektīvam turpmāk radītu daudz pieņemamākus un normālus darba apstākļus, iespējams, ka mums vajadzētu ražot mazāk, bet tehnoloģiem un ekonomistiem jāpadoma par to, kā maksimāli un visizdevīgāk izmantot katru produkcijas kilogramu.

Komuniste **RUTA VISKANTE** runāja īsi, bet kodolīgi. Viņa teica, ka nav konferences delegāte, taču vēlas nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem. Tie ir vienkārši: katram komunistam jābūt aktīvam, partijas organizācijai jācenšas radīt rūpnīcā veselīga atmosfēra attiecībā starp cehiem, jāorganizē cilvēki konkrētiem darbiem, piemēram, uz kopmītu teritoriju, saremontēt jumtus, nebūti vienaldzīgiem. Nepaiegt garām materiālam vērtībām, kas šur tur vēl mēlājas rūpnīcas teritorijā. Rūta atzīmēja, ka viņa kā cilvēku un komunisti ļoti satrauc lauzu pasivēlēt. Pat konference, pārskata ziņojuma laikā, delegāti zāle lasīja laikrakstus, literatūru. Tas liecina par mūsu zemo kultūras līmeni.

Tas liecina arī par to, ka mūsu partijas organizācija pagaidām vēl darbojas zemā līmenī. Cilvēkiem trūkst intereses. Partijas komitejas locekļi pa istam nenodarbojas ar komunistiem. Lūk, arī rezultāti: «klusie» komunisti tagad kļuvuši par Tautas frontes aktivistiem, par «pārbedzējiem». Tas tikai liecina par to, ka mēs neprotam strādāt ar kadriem. Rūta Viskante atzīmēja arī to, ka konference piedalās ļoti maz komunistu, kas nav ievēlēti par delegātiem. Tas tāpat liecina par partijas biedru sociālo pasivētāti.

Par partijas organizācijas vietu mūsu sodienā runāja arī direktora palīgs kadru jautājumos **IVARS LACIS**. Pēc viņa domām, partija patlaban aizģūjis «spagride». Izveidota Tautas fronte. Komunistu vairākums patlaban vēl leņem nogaidošu pozīciju. Partijas komitejai jāizstrādā politiskā platforma turpmākajam periodam. Steidzami jāpārskatīti attieksme pret politiskajām macībām — vairāk jārunā par šīs laika aktualitātem. Cilvēkiem jāizskaidro situācija, kas radusies sakarā ar Tautas frontes izveidošanu — laudis ir nepietiekami informēti. Mūsu uzdevums ir doties kolektīvos, pie cilvēkiem. Nedrīkst uzņemt partija gādījuma cilvēkus, līdz ar to nepieciešams celt partijas autoritāti. Jāpalīdz Tautas frontei. Un, ja komunisti to nedarīs, tad tāda partija nav vajadzīga. Jāpauk, lai cilvēki tās rindās stātos **BRĪVPRĀTĪGI** un lai viņi **PASI GRĪBĒTU** stāties.

Nobeidzot par izejmateriāliem, grību teikt, ka no to neritmiskas piegādes un zemas kvalitātes visvairāk cieš 5. ceha kolektīvs. Izmantojot mūsu tīkšanos prese, gribas izteikt vēleļumu, lai viens pret otru būtu saprotošāki, vairāk pretimnākoši ar ražošanas jautājumu kārtotu lietišķi, bez savstarpējiem apvainojumiem. Un tas, ka «trūkst normālas norunas, saskatītības», ir pašu šīs domas autoru rokās.

ANITA GULMANE, ražošanas daļas priekšnieka vietniece

• Līdz pavasarim!

Redaktora v. I. V. MUCIŅA

Kur iemesls ražošanas neritmiskumam?

(Sākums iepriekšējā numurā)

Tā kā audumu sortiments mūsu rūpnīcā ir liels un sadrumstalois, arī elektrokrāsnis, spoletāvas, šķēretavā un šķēretavā, plānojat ražošanu, uz aprēķināto auduma daudzumu iznāk nepilnas mašīnas tektstilnodalās un nepilnas elektrokrāsnis. Tas nozīmē, ka iekārtu pārkaršana ir neizbēgama, jo visu mēnesi nevar strādāt no 0,7 krāsnis, ne 3,2 spoletāvas mašīnas, ne arī 7,1 puse šķēretāšanas mašīnas, iekārtu pārkaršanas biežumu no viena sortimenta uz otru spoletāvas un šķēretāšanas nodalā samazina produkcijas uzkrājumus 1. noliktavā. Jo optimālākā produkcijas uzkrājumus katram sortimentam, jo vieglāk strādāt visām nodalām (ar mazāku pārkarājumu skaitu). Tā kā 2. un 4. cehs strādā pēc atšķirīgiem grafikiem, pirmdienās produkcijas krājumiem ir jābūt lielākiem. Diemžēl, noliktavas telpas ir mazas, grūti uzglabāt un saņemšanas kārtībā izsniegt diegus. Taču vēlreiz grību uzsvērt, ka darba ritmiskums ir atkarīgs no uzkrājumiem 1. noliktavā, un nekompetentiem cilvēkiem nevajadzētu runāt par «lielēm» diega krājumiem un atgāju palielināšanas sakarā ar tiem. Tā spoletāva atgājas 1. ceturksnī bija 2,9%, 2. ceturksnī — 3,2%, jūlijā 4,4%, augustā 4,4 (plānotais — 5,3%). Diemžēl ceha speciālisti nevar objektīvi pamatot atgāju palielināšanas cēloni ne jūlijā, ne augustā, ne arī prognozēt tendenci nākošajos mēnešos, uz ko balstās

ikmēnēša plāna aprēķins. Un tā viņiem pašiem haoss vien iznāk. Šķēretāšanas nodalā atgāju procenti šķēretāšanai: 1. ceturksnī — 2,3, 2. ceturksnī — 2,3, jūlijā — 2,6, augustā — 2,8. Plānotais rādītājs šajā nodalā — 2,95. Atgāju procentam nav arī tendences pieaugt, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem.

3. Ritmiska apgāde pilnā apjomā ar kvalitatīviem izejmateriāliem un to ekonomiska izmantošana, mūsu ražoto pusfabrikātu ekonomiska izlietošana.

So gada uzskāms ar samazinātu auduma T-1011-80 ražošanu jeb 1. ceturksnī šo audumu neražojām, jo samazinātā daudzumā saņemam eļļotāja komponenti TEG-1. Šis sortimenta vietā vairāk ražoja 9-1001 (95). Pārejot 2. ceturksnī uz plānoto sortimentu ražošanu, vajadzēja veikt dubultu stēļu pārkaršanu austuvei, līdz ar to bija izjaukta ritmiska diegu sortimentu ražošanas visas tehnoloģiskajās pārejās. Iekārtu ražību ievērojami ietekmē diega kvalitāte, kas savukārt ir atkarīga no eļļotāja komponentu kvalitātes. Taču šīs komponentes ar neļieliem izņēmumiem nav izstrādātas stikla šķiedras ražošanai, bet tikai piemēlētas no citām nozarēm. Samazinoties stēļu ražībai, rodas neatbilstība starp ielānoto ražojamo diega apjomu un austuvei nepieciešamo. Līdz ar to mainām sortimentu ražošanu pa tehnoloģiskajām pārejām, kas izsauc neapmierinātību no iepriekšējo nodalū puses. Taču ir jāprot saprast arī citu nodalū veiksmes un ne-

veiksmes, jāvar mierīgi, bez apvainojumiem uzvert un ar savu rietbu veicināt kopīgo darbu.

Vēl grību teikt par lodīšu izstrādes īpatnībām, jo no tā ievērojami atkarīgs visas rūpnīcas darbs. Tām pasīkloties, samazinās ražība elektrokrāsnis, līdz ar to iekārtojuma jābūt vairāk krāsnim. Ko tas nozīmē 2. ceham, to, cerams, visi saprotam. Ilustrācijai — strādājot ar 2. stikla kausējamās krāsns lodītēm, 84,0 teksta diega izstrāde no 1 elektrokrāsnis bija 269—275 kg dienāktī. Septembrī šis sortimentam sāka izmantot 3. krāsns lodītes, un ražība pieauga — 290—300 kg dienāktī. Šī starpība dod iespēju izbīvēt 1 krāsni no 12 strādājošām, kas ir ļoti vēlamas elektrokrāsnu nodalā. Bet uz ražības samazināšanas rēķina marā (salīdzinot ar augstām ražībām augustā) 9,2/2 tekam zaudētas 2 t diega (šķēri 50 tūkst. m audumam 9-62 90), 14,0/d2 tekam — 2,2 t.

Nobeidzot par izejmateriāliem, grību teikt, ka no to neritmiskas piegādes un zemas kvalitātes visvairāk cieš 5. ceha kolektīvs.

Izmantojot mūsu tīkšanos prese, gribas izteikt vēleļumu, lai viens pret otru būtu saprotošāki, vairāk pretimnākoši ar ražošanas jautājumu kārtotu lietišķi, bez savstarpējiem apvainojumiem. Un tas, ka «trūkst normālas norunas, saskatītības», ir pašu šīs domas autoru rokās.

ANITA GULMANE, ražošanas daļas priekšnieka vietniece

Lai raksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. «Валмерский завод» («Валмерский завод») — издание паркома, комитета комсомола и администрации Валмерского завода стекловолокна, выходит один раз в неделю на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмира, ул. Гагарина, 1. Телефоны 21472 и 339. Отчитывают в Валмерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмира, ул. А. Улита, 7. Общественный печатный дворик, п. д. Тираж 800 экз. На латышском языке.